

Reproduïm un article publicat al diari alemany SOPODE

Sahra Wagenknecht, una veu contra la política de guerra i destrucció social

El discurs de Sahra Wagenknecht davant el Bundestag (parlament alemany) a principis de setembre va ser vist per més de 2,5 milions de persones a YouTube. Sahra Wagenknecht és popular. En el seu discurs, explica que si Alemanya vol continuar sent un país industrialitzat, necessita matèries primeres russes i, malauradament, també energia russa, en un futur proper.

La guerra a Ucraïna està sent utilitzada pel govern dels Estats Units per intensificar la guerra econòmica contra la potència industrial més gran d'Europa, Alemanya. Les sancions econòmiques mortals contra Rússia, la demanda del president nord-americà Biden que Alemanya deixi d'importar gas i petroli russos, estan sumint milions de famílies a Alemanya en la pobresa i destruint la indústria alemanya.

“A més, els Estats Units s'han convertit recentment en ‘el destí preferit per a les deslocalitzacions, perquè el preu del gas a Alemanya és ara vuit vegades més alt que a l'altra banda de l'Atlàntic. Make America great again? Una estratègia dubtosa per a un govern alemany!» (Sahra Wagenknecht al Bundestag).

El discurs va atreure l'odi de totes les forces polítiques que se sotmeten a la política de guerra del govern de Scholz. De què tracten les “crítiques” d'aquests “esquerrans”? Val la pena aturar-se a analitzar-ho.

Primer se l'acusa d'haver acceptat complaentment els aplaudiments de l'AfD. Aquesta acusació torticera té l'objectiu d'encobrir el veritable escàndol que suposa el fet que tots els partits establerts, inclosos els

grans sectors de la direcció del Partit d'Esquerra, donen suport a les sancions econòmiques contra Rússia malgrat les seves conseqüències catastròfiques per a la població i la economia a Alemanya.

No és Putin, sinó l'imperialisme nord-americà, el que està lliurant una guerra econòmica despietada que condueix a la desindustrialització d'Alemanya. Això no és nou: ja el 1945, el Secretari del Tresor dels Estats Units, Henry Morgenthau, havia proposat desindustrialitzar l'Alemanya de la postguerra i convertir-la en un país agrícola.

A causa dels alts preus de l'energia i la inflació, moltes empreses, especialment a l'est d'Alemanya, estan travessant dificultats i estan al límit de la fallida. Això afecta especialment els artesans i les petites i mitjanes empreses. És precisament aquesta realitat la que les gentes d'esquerra neguen.

La ideologia transmesa pel govern federal i les burocràcies sindicals s'aferra a la il·lusió d'una “transició energètica” progressista i amb visió de futur, quan en realitat, a tot el món, l'“economia verda” està destruint sectors industrials sencers, no rendibles per al capital, cosa que va acompanyada d'acomiadaments massius i el qüestionament de totes les conquestes socials.

La població de l'est d'Alemanya, però, té una experiència molt concreta de desindustrialització. Només entre 1990 i 1991 es van perdre entre el 80 i el 90% de les feines a la indústria. Les regions industrials d'aquesta part del país han esdevingut un veritable de-

sert i han provocat un èxode massiu. I sobretot l'efecte “secundari però central” va ser que amb la destrucció de llocs de treball van ser les conquestes socials del moviment obrer les que van desaparèixer. Alemanya Oriental ha esdevingut una zona franca, sense convenis col·lectius ni sindicats.

En aquest context, Sahra Wagenknecht va ser acusada, en una sèrie de comentaris, de mantenir un “discurs nacional alemany” perquè va posar al centre les conseqüències de la guerra econòmica a la “indústria alemanya” i no en els interessos de la classe obrera internacional.

Totes les conquestes de l'“estat de benestar”, el codi laboral, la seguretat social, tot el que el moviment obrer alemany ha guanyat, ha estat consagrat a les lleis nacionals. Defensar-los és la tasca elemental del moviment obrer alemany. Són precisament aquestes conquestes les que estan sent atacades i aixafades per la desindustrialització. Si tanquem els ulls al fet que la política militarista i bèl·lica imposada per la coalició de govern està estretament vinculada a la guerra de destrucció social, ens catapultem fora de la lluita.

Els Estats Units han armat Ucraïna perquè volen controlar el petroli, el gas i les matèries primeres... L'imperialisme nord-americà està organitzant la guerra econòmica contra Europa a través de la política de sancions contra Rússia.

I a això és al que es va oposar Sahra Wagenknecht, i té raó. Cal treure's el barret davant aquest valent discurs!

Presentació d'Informació Obrera núm. 374

Aquest número d'IO fa una crida a ampliar la resistència a la política de guerra del Govern: Prou a la guerra d'Ucraïna! No a la pèrdua del poder adquisitiu de salaris i pensions! Són les consignes que encapçalen la portada, unint la guerra imperialista a Europa a la guerra contra treballadors i pobles, necessàriament lligades, totes dues inseparables, per les necessitats del capital financer i de l'imperialisme nord-americà que disciplina els altres.

Les fotos de la portada envien a les pàgines i als articles on s'informa de la resistència: pàgina 4 (sanitat), pàgina 8 (pensions), pàgina 12 (contra la guerra a escala internacional) i, per descomptat, de l'homenatge al nostre camarada José Luis Sánchez, Joli, el 18 de novembre.

L'editorial, titulat No als pressupostos de guerra!, aborda els pressupostos per al 2023 en conjunt, fets al servei de la indústria de l'armament i dels especuladors, principalment

nord-americans; pressupostos que empitjoren la situació dels treballadors i de la majoria de la població, fins i tot dels de rendes més baixes; pressupostos que intenten amagar la corrupció i el saqueig d'un aparell d'Estat heretat de la dictadura.

Les pàgines centrals, la 6 i la 7, estan dedicades a la discussió i les propostes del CATP, en particular sobre els pressupostos, i a la publicació de la declaració de la coordinadora del

CATP després de la manifestació del 15-O.

La pàgina 8 parteix de la resistència dels pensionistes, dels treballadors i de sectors sindicals a les retallades de les pensions i inclou l'activitat i les propostes de continuïtat en defensa de l'auditoria als comptes de la Seguretat Social, com la de fer un trobada de sindicalistes per l'auditoria; també publiquem extractes de la valoració que fa la COESPE de la manifestació per l'auditoria i en defensa del poder adquisitiu de salaris i pensions a Madrid el dia 15.

La pàgina 5 és un valuós instrument per llançar a tots els fronts la campanya per la retirada de la LOSU, tant entre els estudiants com entre els professors.

Les pàgines 11 i 12 destaquen la crisi política a Europa, producte de la resistència dels treballadors i de la joventut a les polítiques de guerra impulsades pels governs (França, Itàlia, Anglaterra, Alemanya) i una primera valoració de la victòria del poble brasiler i del PT i en donar la presidència a Lula.

Les pàgines 2, 3, 4, 9 i 10 es dediquen a

combatre el retrocés de les llibertats polítiques i les retallades del salari real, el desmantellament de la sanitat i dels serveis públics, amb el brutal empitjorament de les condicions de vida de les masses treballadores que comporta, i a mostrar la resistència, cada cop més massiva, defensant les reivindicacions davant de les «almoines» socials del Govern. Veure article de Jordi Salvador, sobre el delictes de sedició, les mobilitzacions a Lebrija i Madrid en defensa de la sanitat pública, l'article sobre el sector del taxi...

Els nostres compromisos...

Els nostres compromisos...

<https://informacionobrero.org/homenaje-a-nuestro-companero-jose-luis-sanchez-joli/>

El 18 de noviembre, a las 18 h., en CC00 Lope de Vega, 38, 2ª, sala Trece Rosas, Madrid

HOMENAJE A JOSÉ LUIS SÁNCHEZ

Organiza: Información Obrera

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IS Internacionalista

Carrer Desengaño, 12 (1ª 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta